

Hooglied 2:14

**“Mijn duive, zijnde in de kloven der steenrotsen,
in het verborgene van een steile plaats,
toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen,
want Uw stem is zoet en uw gedaante is liefelijk”**

De duif:

1 gevlucht in de kloven der steenrotsen

2 geroepen uit de kloven der steenrotsen

Gemeente,

We mogen meeluisteren. Als Salomo spreekt tegen zijn vriendin, zijn bruid. En daarin horen hoe de meerdere Salomo, de Heere Jezus spreekt tegen Zijn bruidskerk. Als Hij gekomen is. Springend over de heuvelen en huppelend op de bergen. Staande achter de muur, kijkend door het venster, blinkend door de tralien. Heerlijk als je in de voorbereidingsweek je ogen niet van Hem kon afhouden. Niet meer kon zien op jezelf, want daar kun je niet in rusten. Niet meer kunt blijven zien op je ellende, want daar wordt je zo ongelukkig van dat is niet uit te houden. Je oog werd getrokken naar Hem. Alles wat je aan goed mist is in Hem te krijgen, alles wat je aan kwaad hebt is door Hem weg te nemen. Hij is mijn Liefste!

Mijn Liefste antwoordt en zegt: Sta op, mijn vriendin, mijn schone: Kom!

1 gevlucht in de kloven

En Hij nodigt Zijn bruid. Omdat hij haar bemint en Hij naar haar verlangt. En Hij zegt: mijn duive. Mijn duif. Ja, veel jongens, veel mannen hebben een koosnaampje, een troetelnaam voor hun vriendin, hun vrouw. Mijn duif. Waarom nou deze naam? Mijn duif. Duiven hebben een bepaalde eigenschap. Dat weten we wel van postduiven. Ze worden honderden kilometers meegenomen naar Frankrijk. Daar gelost, en Ze vliegen recht toe recht aan naar huis. Ze vliegen niet in slingerbewegingen om iemand te misleiden, nee je kunt direct zien waar ze heen gaan, ze laten direct blijken: die kant op. En ze vliegen weer naar hun duiventil toe. Ze denken er niet over na dat daar iets mis mee zou zijn. Daarom noemt de Heere Jezus in Mattheus 10 duiven een voorbeeld van oprechtheid. In tegenstelling tot slangen. Slangen maken terugtrekkende bewegingen als je ze vangen wilt. Slangen laten zich niet vangen. Zijn sluw, achterdochtig. Maar duiven laten zich zo vangen, ze vertrouwen hun woonplaats en daar komen ze argeloos weer naar toe.

Mijn duif. Oprecht. Vooral: oprecht naar Mij toe. Oprecht naar de Heere toe. Mag de Heere dat van u zeggen na de voorbereidingsweek? Oprecht, naar Hem toe. Geen schijnbewegingen, niets achterhouden, alles open voor Hem. Heere, U mag alles zien en weten. Mijn hart, mijn leven, mijn zonden, mijn alles, het is open voor U. Bij U is het in goede handen.

Of zijn wij als een slang? We laten ons niet vangen door de Heere. We trekken ons terug. Houden ons leven uit Zijn oog. Zijn bang dat de Heere teveel zal zien, teveel zal aanwijzen, teveel zal vragen. We blijven ons terugtrekken zodat Hij niet alles onder ogen krijgt. Dan zouden we ons een oordeel eten en drinken. Onoprechtheid berooft ons van de gunst van de Heere.

Mijn duif. De zelfbeproeving bracht ons voor de Heere: Heerem doorgrond mij en ken mijn hart, zie of bij mij een schadelijke weg is en leid Gij mij op de eeuwige weg. Mijn duif, zijnde in de kloven der steenrotsen, het verborgene van een steile plaats. Want wat moet een duif anders? Als er een havik of arend komt en die heeft de duif in het vizier gekregen. Een duif is weerloos, heeft geen verdedigingswapens, kan niet zo snel vliegen als een havik of andere roofvogel. Een duif kan wegvlugten in een kloof, een hele smalle opening waar de duif in kan en de havik niet. Of een verborgen plaats die uit het zicht is en waar ze niet opgemerkt wordt. Wat bleef u anders over in de voorbereidingsweek? Achtervolgd door roofvogels, achtervolgers. Achternagezeten dor aanvechtingen, opgejaagd: je hebt geen echt berouw en geen echt geloof, je hebt weer vergeten God te zoeken, je hebt weer een gebod overtreden. Je hebt weer gezondigd. Je viel weer tegen met je voorbereidingen. Het kan niet met jou, het wordt niks met u, het is verboden, hopeloos, uitzichtloos. Wat moet je doen? Van je afschudden? Het komt weer terug en haalt je in. Je verdedigen? Niet waar, het valt best mee, ik doe het morgen echt beter? Het werkt niet, het lukt niet. Wat dan? Vluchten in een kloof van de steenrots. De beloften in de Bijbel zijn als kloven in de steenrotsen waar de achtervolgers niet komen kunnen. Hier is zo'n kloof: Hij zal zondaren onderwijzen in de weg. Vlucht erin. Hier is zo'n kloof: Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden. Vlucht erin. Hier zo'n kloof: Ik ben gekomen niet om te roepen rechtvaardigen, maar zondaren tot bekering. Vlucht erin. Hier is er nog één: Ik zal stromen gieten op het droge, harde. Vlucht erin. Daar ben je veilig. Waar anders dan in zo'n belofte van het Woord. En waar anders dan in de kloven van de Steenrots Christus? Zijn wonden, Zijn bloed is de verborgen plaats waar satan niet komen kan: Zijn wonden Die schuld opnemen en laten wegzinken en wegwassen. Kwam u daar terecht afgelopen week? Mijn duif, zijnde in de kloven der steenrotsen. Kom!

2 Geroepen uit de kloven

Waarom roept de Bruidegom Zijn bruid? De wintertijd is voorbij en de zomer is gekomen. Israel kende maar 2 seizoenen: winter en zomer. De winter was de regentijd. Heftige regenbuien. Nou, dan ga je niet samen een eindje wandelen buiten. Dan waren de wegen niet eens begaanbaar, één modderpoel geworden. Dan bleef de bruidegom wel eens een hele tijd weg. maar de zomertijd is de tijd van de zon en de warmte. Dan waren de

wegen begaanbaar en de natuur werd mooi als bij ons in de lente en je kon samen gaan wandelen in de natuur.

De wintertijd is er ook in het geestelijk leven. Tijd van weinig contact tussen Hem en mij. Hij verbergt Zich, Hij beproeft mij. Hij kastijdt en Hij loutert. Hij tuchtigt en Hij lijkt de hemel toe te sluiten. Maar: het Heilig Avondmaal geeft aan: er komt een zomertijd! Niet altijd precies als het Heilig Avondmaal is, nee, het Heilig Avondmaal is er vooral onderpand van, garantie voor: midden in de winter: er komt een zomer. Dat de Heere Zich niet meer verbergt, Zich niet meer hult in nevelen, maar dat Hij komt! Komt met Zijn gunst, Zijn nabijheid, Zijn gevoelige tegenwoordigheid. De zomertijd. Als het wandelen van twee geliefden met elkaar. Dat ziet erop, en nu verspringt het beeld wat, dat de bruid wat weggescholen is. Bedeesd, teruggetrokken. Wat beangstigd. Ze heeft nog nooit durven zeggen dat ze de bruid van Salomo is, want ja hoe zullen ze reageren in het dorp? Hoe zal haar familie reageren? Jij bruid van koning Salomo. Maar nu zegt de koning Zelf: kom toch tevoorschijn, ze mogen het toch wel zien? Je schaamt toch zeker niet voor mij? Dat kan toch? Dat je het nog nooit hebt durven zeggen tegen iemand. Want je bent bang voor de reacties. Voor wat ze zullen zeggen of vragen. Je houdt je maar wat schuil. Terwijl je hart naar de Heere uitgaat in oprechtheid. Oprecht als een duif geworden. Heere, U mag alles zien, alles weten, alles doen wat U wilt. Nou, Mijn duif, kom. Vertoon Mij uw gedaante, laat Mij uw stem horen. Kom tot Mij aan de tafel. Kom tot brood en beker om Mijn liefdestekenen te ontvangen: Ik voor u, eens voorgoed op Golgotha. En Ik voed u, eens en altijd weer zolang de reis nog duren zal. Mijn duive, kom tevoorschijn. Ze mogen het toch weten? Je mag je toch niet schamen voor Mij? Als Ik nou weet je dat je oprecht bent. Als Ik nou zeg: Kom, Mijn duif. Waarom dan verscholen blijven? Waarom dan niks laten merken vanmorgen? Kom, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen.

Uw gedaante. Dat is die gestalte van oprechtheid. Eerlijk voor God. Eerlijk gemaakt. En doe Mij uw stem horen. Duiven komen voor in de Bijbel als klagende, kirrende dieren. Jesaja 38 zegt Hizkia: ik werd onderdrukt, mijn ogen hieven zich omhoog, ik kirde als een duif, wees Gij mijn Borg. In Ez 7:16 zij allen zullen zijn gelijk duiven, kermende, een ieder om zijn ongerechtigheid. Een duif kan ook haar mannetje niet missen. Als van een duivenechtpaar de één dood is, kun je de ander klaaglijk horen koeren. Ze mist hem. Als een duif koeren, klaaglijk, verlangend koeren: Heere, ik mis U, ik ben U kwijt. Ik kwijn weg, Ik treur weg. O Heere, kom toch en ontferm U. Doe Mij uw stem horen. Schreeuwend naar omhoog, o Heere red, o Heere help, o Heere ontferm, o Heere kom, o Heere wend U tot mij.

En wat zegt de Bruidegom dan? Uw gedaante is liefelijk, uw stem is zoet. Hoe is het mogelijk. Die oprechtheid die alle schuld openlegt en laat openleggen die vindt Hij liefelijk, en dat schreeuwen naar omhoog dat vindt Hij zoet. Kom, mijn duive. Want het is het werk van Zijn Geest. En daarin heeft Hij behagen. Daarin heeft Hij een welgevallen. Zo komen zij aan tot de tafel. U ook? Met die gedaante van oprechtheid, met die stem die schreit naar Hem en schreeuwt om Zijn gunst. Zo komen, of niet komen. Want onoprechtheid is Hem een gruwel en als het ons niet om Zijn gunst te doen is het Hem een gruwel.

Kom, mijn duive. Als duiven naar de til. Ook dat kom je tegen in de Bijbel Wie zijn dezen die daar komen als duiven tot de vensters? En zij zullen aankomen als duiven als Assur. Zo komen tot Zijn tafel. Door Hem genodigd. Door Hem geroepen, kom. Sta op en kom. Mijn duif. Hoort u dat? Mijn duif. Door Mij gekocht, door Mij verkregen. Mijn duif. Voor nu en voor eeuwig. Nooit laat Ik u los, nooit laat Ik u uit Mijn hand rukken. Altijd zal Ik u voeden en beschermen. Altijd zal Ik u leiden. Mijn duive. En de bruid zegt: Mijn Liefste. Mijn Liefste. Hij is Mijne en ik ben Zijne. Wonderlijk. Heerlijk. En eens is het eeuwig zomer!

Amen